

tude. Han greb sin Stok og gik hastigt tilbage til Spisestuen, hvor Frk. Evaldsen og Anton Bjerreby sad ved Desserten.

„Nu skal De høre Nyt!“ sagde han, saasnart han var kommen indenfor Døren. „Samuelsen har sagt sin Plads op!“

Frk. Evaldsen vendte sig omkring og greb med begge Hænder om Stolens Ryg.

„Samuelsen!“

Bjerreby, der med lade Bevægelser haandterede en Nøddeknækker og havde Tallerkenen fuld af tomme Skaller, sagde paa sin skæmtende Maade:

„Saa tror jeg, at jeg kan give Dem en interessant Oplysning.“

„Hvad er det?“

„Jeg opsnappede igaar paa Børsen en Bemærkning, som jeg, ærlig talt, ikke tog mig videre af. Dertil forekom den mig altfor usandsynlig. Men den har aabenbart alligevel haft noget paa sig.“

„Hvad er det da? Saa sig det, for Pokker, og hold op med det Spektakel der!“

Bjerreby lagde Nøddeknækkeren og sagde:

„Samuelsen skal være Chefredaktør af Præsternes store nye Blad.“

Enslev slog Stokken i Gulvet foran sig og hældede sig frem.

„Samuelsen!“ brølte han halvt i Latter. „Er De gal, Mand!“

Men i det næste Øjeblik gik der som et Dødens graa-